

АНДРІЙ ЛЮБКА

УЛЯНА ЛЮБКА

КАЗКЕТО- ДУРКЕТО

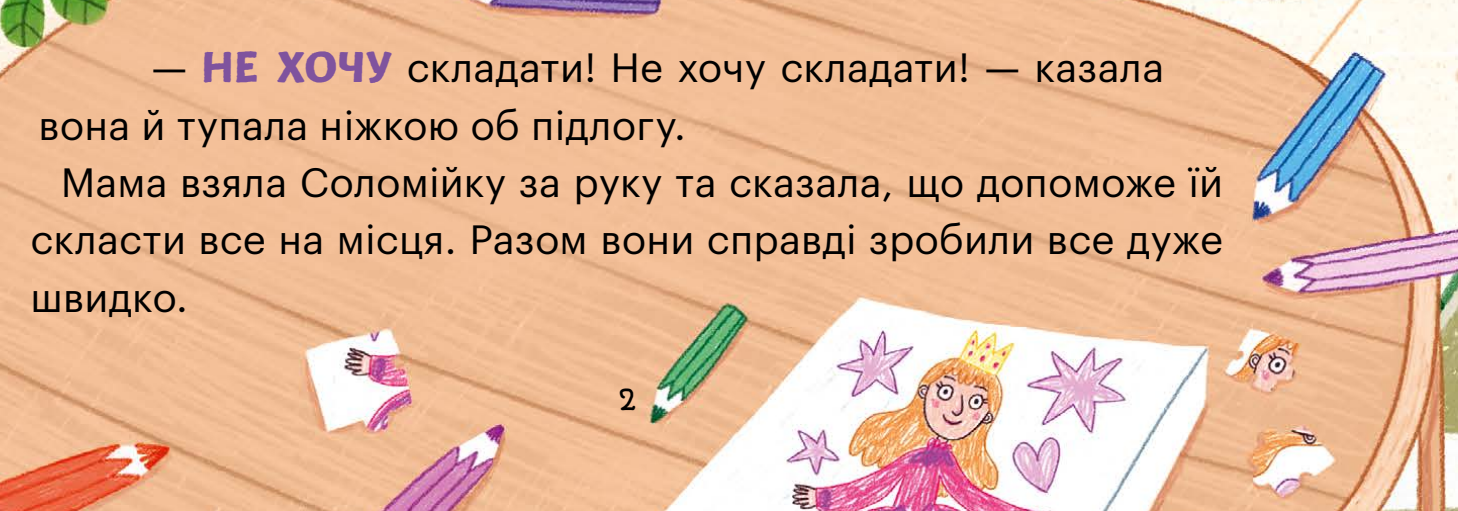

Намалювала Ольга Ребдело

— **НЕ ХОЧУ** складати! Не хочу складати! — казала вона й тупала ніжкою об підлогу.

Мама взяла Соломійку за руку та сказала, що допоможе їй скласти все на місця. Разом вони справді зробили все дуже швидко.

An illustration of a wooden table with various drawing supplies. There are several colored pencils (blue, purple, green, red) and pieces of paper with drawings. One piece of paper shows a drawing of a princess with long blonde hair, a yellow crown, and a pink dress, surrounded by pink stars and a heart. Another piece of paper shows a drawing of a hand. The number '2' is written on the table near a green pencil.

Тоді настав час **ГОТУВАТИСЯ ДО СНУ**. Спершу треба гарненько помитися під душем, а тоді — вистрибнути до мами в обійми в теплий рожевий рушник.

Далі настає час **ЧИСТИТИ ЗУБКИ**. Натиснути пальчиком на кнопочку і глянути, як закрутилася голівка зубної щітки.
— Чистимо ра-а-а-аз, і сюди, і туди, колами по зубках, униз і вгору, ззаду та спереду, уперед і назад, іще трішки й готово!

Соломійка вдягнула свою піжамку
й уже була готова лягати.
Сьогодні татова черга читати
КАЗОЧКУ НА НІЧ.

Тато з донечкою пішли в дитячу кімнату, увімкнули маленький світильник і лягли в ліжку. Спочатку тато прочитав казку про Колобка, потім про Бодя, який учився пісяти в горщик, а вкінці про лісового монстра Ґруффало.

Тоді тато вимкнув світло і сказав:

— **ДОБРАНІЧ!**

— Тату, тату, я не хочу ще спати, розкажи мені якусь казку! —
попросила Соломійка.

Тато сонно зітхнув, але почав розповідати:

Жив-був собі один веселий народ — **ДУРКЕТІНЦІ**. Жив цей народ у дитячому садочку. Це були маленькі дітки, яких щоранку приводили в садочок батьки. Зранку вони були чемними і спокійними, часом рюмсали й казали, що не хочуть їсти, не любили вмиватися і розчісуватися. Але щойно приходили в садочок, зустрічалися, як раптом починали сміятися й весело гратися.

Їхні виховательки й няні не могли за дуркетинцями вгнатися, коли після сніданку вони починали бігати, **СТРИБАТИ** й веселитися. Цей народ одразу розкидав

усі іграшки, починав сваритися, хто з якою іграшкою гратиметься, і кожен намагався першим сісти на машинку чи біговел.

Але найбільше ті діти любили голосно кричати й співати
пісні. Їхньою **УЛЮБЛЕНОЮ** була:

Ми маленькі дуркетинці:
Дуже чемні поодинці.
А коли разом зібрались —
Розгулялись, розкричались!
Дуже любимо стрибати,
Розважатись, дуркувати.
Нам дозвольте круть і верть —
Все тут піде шкереберть!

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.